

Sequi prior affectus esset iniuria, autores illius crocodilos velle vlcisci ostendit. Et mandata dedit vt illi caperentur. At sacerdotes, ne Deus ipsorum despiceretur, aurum quantum potuerunt colligere, ei tradiderunt. Atque ita ipse acquieuit. Dederat huic mandata Alexander rex, vt conderet urbem ad Phatum, vtque eò transferret forum rerum venalium Canobo. Ibi ipse nauigio accessit Canobum, & ostendit sacerdotibus eo in loco ac locupletibus, ideo se aduenisse vt traduceret eos alio. At sacerdotes & ciues collatas pecunias ipsi dederunt, vt forum apud se sibi relinqueret. Quibus acceptis, tunc ille quidem abiit. Postea verò omnibus ad edificandum præparatis, nauigio iterum Canobum accessit, pecuniisque ab ipsis ingentes multitudine postulauit. Nam hoc iam interesse, vt ibi sit forum & non illic. Cùmque se nullo modo tantum persolvere posse affirmarent, tum traduxit ipsos. Ablegato quodam ad emtionem quampiam, cùm sensisset, eum nactum esse vilia, & velle expensum ferre quod pluris esset, dixit necessariis illius, audisse se, quòd ipsum amicus merces emisset supra modum magno precio. Itaque se non esse assensurum. Simulque inertiã eius simulata iracundia insectari. At illi his auditis, non debere aiebant ipsum fidem iis habere, qui contra absentem aliquid dicerent, donec reuersus hic rationem redderet coram ipso. Qui postquam redierat, narrauerunt ei, quæ ex Cleomene cognouerant. At ipse his simul atque Cleomeni volens demonstrare omnia, retulit de precio quod mercando expenderat. Cùm frumentum veniret in illa regione denariis decem, accersitis iis qui vendendis frumentis faciebant quæstum, percontatus est, quantum à se accipere vellent. Qui cùm dixissent: minoris ipsi se esse daturus quàm ceteris mercatoribus, iussit quidẽ sibi tradi tanti frumentum quanti aliis, ipse verò precium statuit frumenti denarios 32. & tanti vendebat. Conuocatis sacerdotibus, dixit: Perquam inæquales sumus in ea regione in sacrificia impendit, itaque & fanorum & sacerdotum numerum diminui oportere. At sacerdotes cùm priuatã suã tum publicas sacras pecunias illi dare, existimantes reuera eum istud facturum esse, quòd veller suum quisque sanum saluum esse, & ipse sacerdos permanere.

A ἔφη πρῶτον ἀδικηθεὶς, ἀμύνεσθαι τοῖς κρηκοδελίοις, καὶ προσετίθει θυροδύην αὐτοῖς. οἳ δὲ ἱερεῖς, ἵνα μὴ ὁ θεὸς αὐτῶν καταφρονήσῃ, σωμαργῶντες ὅσον ἡδύαντο χρυσίον, ἔλαβον αὐτῶν καὶ ἔποιε πώπωπον. ἀλλ' ἐν ἄλλῳ τῷ βασιλέως ἐπιταλαμῆν αὐτῶν οἰκίσαι πόλιν πρὸς τῷ Φατῷ, καὶ ἐμπόριον τὸ πρῶτον ὄν ὅτι τῷ Κανόβῳ ἐν ταύτῃ ποιήσαι, κατεπλήθυσας εἰς τὸν Κανόβον πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ τοὺς κτήματα ἔχοντας ἐκεῖ, ὅτι τοῦτο ἦν ἡνίκα ἔφη, ὅτε μετοικίσαι αὐτοῖς. οἳ δὲ ἱερεῖς καὶ οἱ κρητοῖκοι, εἰσενέγκαντες χρήματα, ἔδωκαν, ἵνα ἐὰν καὶ χάσεν αὐτοῖς τὸ ἐμπόριον. οἳ δὲ λαβῶν, τότε ἠφ' ἀπὸ πλάσσει ταῦτα δεῖ κατεπλήθυσας, ἐπὶ τῷ ὄν τρεπὶ αὐτῶν τὰ πρὸς τὴν οἰκοδομίαν, ἥτις αὐτοῖς χρήματα, ὑπερβαλὼν τῷ πλῆθει. τὸ τὸ αὐτῶν τὸ διάφορον ἔστι, τὸ αὐτῶν ἔστι τὸ ἐμπόριον, καὶ μὴ ἐκεῖ. ἐπὶ δὲ ἵνα αὐτοῖς ἔφασαν διῶναι διῶναι, μετρώμεν αὐτοῖς. Διοσεύλας τὴν πᾶν ἀγοράσματα, ἀποδόμενος ὅτι δύνανται ὅπτι τετύχηκεν αὐτῶν δὲ μέλλει ἐκτεπληρῆσαι λογίζεσθαι, πρὸς τοὺς σωμαργῶν τῶν ἀγοραστῶν ἐλεγεῖν, ὅτι ἀκηκοῦς εἶναι τὰ ἀγοράσματα αὐτῶν ὑπερπῆμα ἠγορακέναι, αὐτοῖς οὐκ οὐκ πρὸς ἐστὶν καὶ ἄρα τῶν ἀβελτηρίαν

D αὐτῶν ἐλαϊδῶν μετ' ὄρητος προσσηοῖτου. οἳ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες, ἵνα ἔφασαν δεῖν πρὸς αὐτὸν τοὺς λόγους πικρὰ ἐκείνου, ἕως αὐτὸς παρεγγύωντος, τὸν λόγον αὐτῶν δὲ ἀφικολομῆν δὲ τῶν ἀγοραστῶν, ἀπὸ πλάσσει αὐτῶν τὰ πρὸς τῷ Κλεομῆνους ὅτι ἵνα ἐκείνοις τε βουλόμηνος ἐκδείξασθαι καὶ τῷ Κλεομῆνους, ἀλλ' ἐκεῖναι τὰς πῆμας ἠνέφρ ἡν ἠγορακῶς. τὸ δὲ σίτου

E πολουμῆν ἐν τῇ χώρᾳ δεκά δραχμῶν, καλῶσαι τοὺς ἠγοραζομῆνους, ἠερώτα πρὸς βέλωνται αὐτῶν ἐργάζεσθαι. οἳ δὲ, ἔφασαν ἐλάσαν ὅτι ἡ ὄσου τοῖς ἐμπόροις ἐπώλω. ὅτι, ἐκείνοις ἠφ' ἐκέλευσεν αὐτῶν παρεδίδοναι ὅσου ἠφ' ἐπώλω τῶν ἄλλοις. αὐτοῖς δὲ τὰς πῆμας καὶ δύο δραχμῶν τῷ σίτου πῆμα, οὕτως ἐπώλει. τοῖς τε ἱερεῖς καλῶσαι, ἔφασε πολὺ τὸ ἀνάμειλον ἀτάλαμα ἐν τῇ χώρᾳ γίνεσθαι εἰς τὰ ἱερά. δεῖν οὐκ καὶ ἡδὲ ἱεράν τινα καὶ ἡδὲ ἱεράν τὸ πλῆθος κατελυθῆναι. οἳ δὲ ἱερεῖς, καὶ ἰδὲ ἕκαστος καὶ κοινῇ, τὰ ἱερά χρήματα ἐδίδουσαν οἳ μῆνοι τὰ αὐτῶν τῇ ἀλλοτρίᾳ μέλλειν

τὸ τοιοῦτον, καὶ ἕκαστος βουλόμηνος τὴν τῶν ἱεράν τὸ αὐτῶν ἔστι καὶ χάσεν, καὶ αὐτοῖς ἱερόν.